

Norges Gymnastikk- og Turnforbund
Postboks 5000
0840 Oslo

Norges Idrettsforbund
v/Kathrine Osland Netland

Oslo 03. november 2023

Høringssvar fra NGTF – Forvaltningsordningene post 2 og post 3

Det vises til e-post fra NIF 5. oktober om «Høring – Forvaltningsordningene post 2 og post 3».

Modell 1a som foretrukket alternativ:

Vi er enige i at dagens modell fremstår som lite transparent og vanskelig å forstå, og gir vår støtte til at modellen som velges må være enkel, forståelig og forutsigbar. Vi er også enige i de overordnede prinsippene, som legges til grunn for forvaltningsordningene og det videre arbeidet.

NGTF mener videre at det er aktivitet som må være det viktigste prinsippet for fordeling. Vi ønsker en modell hvor særforbundets aktivitet er viktigere enn hvordan forbundet er organisert. Modellen som velges må gi mest mulig penger tilbake til det som er våre primæroppgaver, nemlig å skape aktivitet for barn og unge i trygge og sunne rammer. Skal vi lykkes med dette mener vi at aktivitetsomfanget er det som må vektlegges høyest når det gjelder post 2, og at kurs og kompetanse, samt verdiprosjekt er de viktigste områdene når det gjelder post 3. Modell 1a er derfor vårt foretrukne alternativ slik modellene er presentert i høringsnotatet.

NGTF er enig i at særforbundene bør være robuste og av en viss størrelse, derfor bør det være en nedre grense for å kunne motta støtte. Forvaltningsordningen må ikke føre til at det blir lønnsomt å splitte særforbund som består av flere idretter/grener, eller at nye idretter organiseres som egne særforbund istedenfor under et allerede eksisterende særforbund. Vi mener imidlertid at det er mer riktig å ha fokus på aktivitetsomfanget som insentiv til vekst/sammenslåing (modell 1a) enn å fokusere på organisasjonsstruktur/ internasjonal tilknytning (modell 2a). Vi mener også at aktivitetsutvikling bør være et insentiv, derfor vil modell 3 være et uaktuelt alternativ, da denne vil fremme splittelse og skape mye uro i idrettsorganisasjonen fremover. Skal det være en trappetrinnsmodell som i modell 3 må grensene heves slik at også mellomstore og store forbund kan finne sin plass her, i dag er dette en modell som ikke fremmer utvikling, men kun tilgodeser de mindre forbundene.

Som nevnt mener NGTF at aktiviteten i seg selv er viktigere enn organiseringen av aktiviteten/organisasjonen. Dersom likevel grentilskuddene skal beholdes mener vi at det ikke bør skilles mellom nasjonalt og internasjonalt grentilskudd, slik det er foreslått i modell 2a. Hvilken internasjonal tilknytning idretten/grenen har medfører liten eller ingen betydning for hvordan aktiviteten drives, eller hva som kreves av ressurser. I dagens modell behandles internasjonale grener isolert i beregningen av tilskuddet, mens nasjonale grener behandles samlet. Dette mener vi er feil, og at solidaritetsprinsippet slår feil ut med en slik ordning ved at tilskuddet per medlem i en gren med internasjonalt tilskudd blir større enn tilskuddet per medlem i en gren med nasjonalt tilskudd. Hva som er en internasjonal gren kommer heller ikke tydelig frem i modellen. Det står i vedlegg 1 «Beskrivelse av dagens ordning» at det internasjonale særforbundet må være godkjent av overordnede internasjonale paraplyorganisasjoner (for eksempel IOC eller GAIF), mens det i dag betales ut internasjonale grentilskudd til særforbund med grener hvor det internasjonale særforbundet ikke har denne godkjenningen. Dette mener vi blir feil og lite transparent!

NGTF ønsker derfor ikke at internasjonal tilknytning skal være en faktor for tildeling av post 2 og post 3, men at særidretter og grener, som tilfredsstillende kravene om 1500 medlemmer, 20 klubber, landslag og NM, sidestilles, dersom grentilskuddene skal beholdes.

NGTF er enige i at utviklingsorientert ungdomsidrett (post 2) og aktivitetsutvikling (post 3) tas ut som fordelingskriterier og at de erstattes med løsninger som er mer forståelige, transparente og forutsigbare.

NGTF ønsker ikke at det benyttes solidaritetsprinsipp på kurs og kompetansetiltak. Det er helt avgjørende med kompetanseheving hos trenere og ledere i norsk idrett, for å sikre trygge og sunne rammer, mest mulig mestring og gode idrettsopplevelser for alle våre aktive utøvere. Dette arbeidet må derfor kompenseres fullt ut, og det må være gode insentiver for å gjennomføre så mange kurs som mulig, da det er liten tvil om at behovet er der!

Som nevnt ovenfor er det viktigste for NGTF at modellen som velges tar utgangspunkt i aktivitet og ikke organisering, og at forvaltningsordningen forenkles. Vi ønsker samtidig å spille inn at det er i lagene aktiviteten skjer. For NGTF er det viktig at det er et tilbud for alle i hele landet. Vi ser at det kan få noen uheldige effekter å fjerne regionstilskuddet helt. Selv om vi ønsker robuste og større enheter kan dette slå feil ut når det gjelder lagene. Vi kan oppleve at det blir flere «proforma klubber» eller «påmeldingsklubber» som noen av særforbundene/idrettene har i dag. Det vil si at man bor et sted, men er medlem i en klubb et helt annet sted kun for å få godene som forbundet/proformaklubben har, for eksempel tilgang til baner/anlegg, billigere medlemskap eller at man får delta på konkurranser under idretten, mens all trening skjer i en kommersiell virksomhet. Dette er en uheldig trend i norsk idrett, som bør sees nærmere på.

Behovsprøvd tildeling:

NGTF mener det kan være hensiktsmessig med en solidarisk modell, men mener det er andre faktorer enn kun antall medlemmer som må legges til grunn. Vi ønsker en behovsprøvd tildeling hvor man i større grad ser på særforbundenes totale økonomi. Det er svært krevende å komme inn både i mediebildet og på sponsormarkedet, hvor de virkelige store inntektene ligger, og de forbundene med mange medlemmer, men som står uten kommersielle inntekter blir svært skadelidende i dagens modell. Mange medlemmer betyr mer aktivitet, flere å følge opp og større krav til både kursing og flere trenere og støttepersonell, det er, naturlig nok, behov for mer ressurser i store særforbund enn i mindre. Noen særforbund får størstedelen av sine inntekter fra media og kommersielle samarbeidspartnere, mens andre lever utelukkende av medlemsinntekter og tildelinger via post 2 og post 3, vi mener derfor at det blir feil å kun se på antall medlemmer i en solidarisk modell. Vi er bla kjent med at de «rikeste» idrettene, som fotball, holdes unna offentlige forvaltningsordninger i andre land.

Vi mener det mangler en modell hvor solidaritetsprinsippet ikke er hensyntatt, slik at vi få et bedre bilde av hva et medlem er verdt.

Barn 0-5 år:

I høringsnotatet er det ikke lagt opp til noen diskusjon rundt vekting av de ulike målgruppene. Vi mener det er en svært viktig del av det hele og er overrasket over at målgruppen 0-5 år ikke er nevnt i dokumentet.

NGTF er positiv til dagens post 3 modell, og at det er mer fokus på gjennomførte tiltak og faktiske aktivitetstall enn søknadsbaserte ordninger. Vi mener likevel at det bør endringer til om vi skal nå de målene KUD har satt for norsk idrett.

Statens overordnede mål for tilskuddet til NIF er:

- Bidra til å opprettholde og utvikle NIF som en frivillig, medlemsbasert organisasjon.
- Bidra til å opprettholde og utvikle et godt aktivitetstilbud i den organiserte idretten.
- Bidra til å bevare og sikre NIF som en åpen og inkluderende organisasjon og til at idrettslagene er arenaer for meningsdannelse og sosialt fellesskap.

For å nå disse målene mener NGTF at det er helt avgjørende at gruppen 0 – 5 år også blir prioritert. Samfunnet er i stor endring. Barn og unge leker ikke i gatene og driver uorganisert aktivitet, som tidligere. De kommer hjem fra skole og barnehage og blir ofte sittende passivt foran en skjerm. Helsedirektoratet uttrykker bekymring over aktivitetsnivået til dagens barn og unge, og resultatene som fremkommer i den nasjonale kartleggingen NIH og Folkehelseinstituttet har gjennomført. Den viser at vi er langt unna WHO sitt mål om å redusere inaktivitet innen 2025, at 6-åringene sitter stille omtrent halvparten av dagen og at 9-åringene er mindre aktive nå enn tidligere. Mye tyder på at barn som er inaktive når de er små også fortsetter å være inaktive når de blir eldre. Denne tendensen må vi ta innover oss.

NGTF ønsker at barn skal møte en trygg og inkluderende idrett fra de er små, og at de fra starten av bør lære seg grunnleggende motoriske ferdigheter. De skal bli møtt med erfarne og kunnskapsrike trenere/pedagoger og få et positivt første møte med idretten. Vi ønsker at de beste trenerne skal benyttes på de yngste barna, at det er stor voksentetthet og at de har riktig og tilpasset utstyr. Dette betyr også høyere kostnader. Derfor bør gruppen 0-5 år også være en prioritert målgruppe i norsk idrett.

Dagens familier har en mye mer organisert hverdag enn tidligere. Tid er en knapp faktor, og foreldre har ikke samme mulighet til å ta barna ut på lekeplasser eller i skogen etter en hektisk arbeidsdag som før. De søker et organisert aktivitetstilbud for sine barn, også for de yngste. Om dette tilbudet er i en klubb under NIF, eller om det er en kommersiell aktør som tilbyr denne aktiviteten er ikke viktig i denne sammenheng. De senere årene ser vi en oppblomstring av kommersielle aktører innen flere og flere idretter. Tilbudene de gir retter seg hovedsakelig mot de målgruppene som norsk idrett ikke prioriterer, barn 0- 5 år. Dette må vi ta på alvor! Når barna først har begynt med aktivitet i en turnskole, en svømmeskole eller i et dansestudio er det vanskeligere å få de over i en klubb hvor de må selge pølser, lodd og flytte turnapparater før aktiviteten kan starte. Om norsk idrett ikke tar denne utviklingen på alvor tror vi at flere medlemmer vil gå tapt i årene som kommer. Da er det bedre å gi de et trygt tilbud i våre klubber hvor vi har større kontroll på både aktiviteten og rammene rundt.

NGTF savner en modell som hensyntar disse utfordringer, og et insentiv til å inkludere de minste barna i den organiserte idretten. Vi stiller spørsmål om de foreslåtte modellene vil løse de utfordringer idretten vil stå ovenfor i fremtiden i tilstrekkelig grad.

I høringsnotatet går det frem at det for Bedriftsidrettsforbundet er gjort egne beregninger for aldersgruppen 26+, og at NIF ved utforming av de endelige forvaltningsordningene vil gå i dialog med Bedriftsidrettsforbundet for å finne en løsning for hvordan det vil være mest hensiktsmessig å beregne tildelingen til forbundet i modellene.

Dersom ikke målgruppen 0-5 år inkluderes som en prioritert målgruppe, ønsker NGTF en dialog med NIF for å se på en lignende løsning for barn 0-6 år som Bedriftsidrettsforbundet har for sine medlemmer over 26 år. I dag er det slik at Gym- og Turn tar ansvaret for størstedelen av denne gruppen, gir de grunnleggende motorisk opplæring og en sunn start med norsk idrett, før de fortsetter sin idrettskarriere i et av de 55 særforbundene under NIF. NGTF mener at hele norsk idrett er tjent med å se på en slik løsning.

Kanskje dette er midler som kan tas fra den foreslåtte strukturpotten.

Konklusjon

- NGTF mener modell 1a er den foretrukne av de fremlagte modellene, og at aktivitet er det viktigste kriteriet for tildeling av midler.
- NGTF mener at nasjonalt- og internasjonalt grentilskudd bør likestilles, og at internasjonal tilknytting er irrelevant i denne sammenheng.
- NGTF ønsker en gjennomgang av solidaritetsprinsippene i modellene, og at det vurderes om det i større grad bør være en behovsprøvd tildeling.

- NGTF mener det er på høy tid at barn 0-5 år blir en prioritert målgruppe, og at denne målgruppen må tilgodeses i en eller annen form.
- NGTF mener at solidaritetsprinsippet ikke bør gjelde for kurs, kompetanse og verdiparbeid.

Vi ser frem til den videre prosessen og håper våre innspill blir hensyntatt. Dersom det er behov for å belyse disse innspillene ytterligere stiller vi gjerne opp til en samtale rundt dette.

Med vennlig hilsen
Norges Gymnastikk- og Turnforbund

Torgeir Røinås Pedersen (sign.)
President

Mona Kristiansen (sign.)
Generalsekretær